

امروز شما

مهر

باید بتوانی احساسات خود را بی پروا و صریح با دوست یا همسرت در میان بگذاری. شفافیت و روراستی، موجب تحکیم دوستی‌ها می‌شود و اگر رابطه‌ای را برهم زد نباید نگران آن بود.

فروردین

باید همیشه امیدوار و سرشار از انرژی بود. این انرژی مثبت و نیرومند به تو این امکان را می‌دهد تا از موانع عبور کنی و به هدف‌ت برسی. هرگز هدف‌ت را فراموش نکن.

آبان

تو در عشق و دوستی پاکباز و صمیمی هستی و باید مواظب باشی به کسی که علاقمند می‌شود ارزش تو را داشته باشد.

اردیبهشت

باید حساسیت خود را نسبت به اطرفیان کاهش دهی. بعضی مواقع علاقه بیش از حد باعث می‌شود که از هر چیزی برداشت‌های مختلفی برای خودت بکنی. نباید زود تحت تأثیر صحبت‌ها قرار بگیری.

آذر

نباید منتظر دیگران بود! باید آستین‌ها را بالا زد و دست به کار شد. اگر این فرصت از دست برود دیگر به این زودی باز نخواهد گشت. از موقعیت‌ها باید استفاده کرد.

خرداد

کسی که تو را دوست دارد برایت نقشه‌های زیادی می‌کشد اما تا می‌خواهد که آنها را عملی کند با رفتار پیچیده تو، پشیمان می‌شود. بهتر است کمی در برخوردت مراقب باشی و ملاحظه موقعیت‌ها را بکنی.

دی

به خاطر بعضی اشتباهات دچار شکست می‌شوی. وقتی که حساب همه احتمالات را نکرده باشی دچار حوادث غافلگیرکننده‌ای می‌شوی. باید شناختت را در مورد اطرفیان و دوستانت بیشتر کنی.

تیر

وقتی عشق آدمی را تسخیر می‌کند کمتر می‌توان از او انتظار انجام کارهایی عاقلانه داشت. این مسئله‌ای طبیعی است اما تو سعی کن هرگز چراغ عقل را از دست ندهی تا گرفتار تاریکی نشوی.

بهمن

وقتی می‌بینی شرایط برعکس خواسته‌های تو حرکت می‌کند، بدبین می‌شوی و آینده را تیره و تاریک می‌بینی. بهتر است در از این منطق‌نگری برداری و برای بدست آوردن اهدافت تلاش کنی حتی اگر پایان کار طبق خواسته‌ات نباشد. حداقل تو تلاشت را کرده‌ای.

مرداد

اگر بخواهی این بند نازک هم قطع نشود باید با هشیاری و دقت عمل کنی. به راحتی می‌توان رابطه‌ای را قطع کرد اما به دشواری می‌توان دوباره آن را ساخت. پس حفظ روابط از هر چیز مهمتر است.

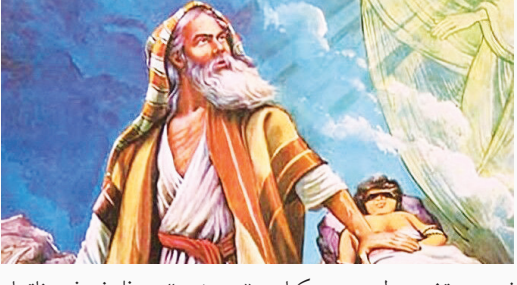
اسفند

تو با کارهای اعتماد او را از بین برده‌ای و برای جبران راه زیادی درپیش داری. در رفتار و اعمال‌ت باید همه جوانب را در نظر بگیری.

شهریور

عشق در همسایگی توست. اما تو هنوز نمی‌دانی چه می‌خواهی و چه نمی‌خواهی! بنابراین حیرت و ناکامی ادامه دارد. باید زمان بگذرد تا تو متوجه بعضی حقایق بشوی.

سنت‌شکنی ابراهیم (ع) علیه ذبح انسان‌ها

را بفهمم. به من گفته‌اند نماز صبح دو رکعت است و نماز ظهر چهار رکعت. چرا نماز صبح دو رکعت است و نماز ظهر چهار رکعت؟ من نمی‌دانم. ولی به دستور اسلام اعتماد دارم. کوشش هم می‌کنم اگر توانستم بفهمم چرا بسیار خوب، اگر هم نتوانستم فهمیدن من مقدمه عمل کردن من نیست.

اگر خدا به ابراهیم، قهرمان توحید می‌گفت: ابراهیم پسر تو بفرست در فلان جنگ با کفار بجنگد و شهید شود و ابراهیم به این دستور عمل می‌کرد آن‌قدرها مهم نبود. اما به ابراهیم در عالم رؤیا امر شد: ابراهیم! فرزند جوانت را به دست خودت سر ببر. ابراهیم با خود می‌گوید خدا گفته، چون او گفته من عمل می‌کنم. او کاردی را تیز می‌کند. به توصیه خود اسماعیل هم ریسمانی را می‌آورد و دست‌وپایش را می‌بندد تا از دست‌وپا زدن اسماعیل ناراحت نشود.

ابراهیم می‌رود و شیطان به‌صورت یک انسان مجسم می‌شود و اسماعیل را وسوسه می‌کند. اما اسماعیل به پدر می‌گوید: پدر جان بین این چه می‌گوید؟ ابراهیم ریگ‌ها را برمی‌دارد و می‌زند و می‌گوید: دور شو ای دشمن خدا و سه بار این کار را می‌کنی و شیطان از او دور می‌شود. سپس فرزند خود را می‌خواهاند. دست‌وپایش را هم می‌بندد. با یک‌دست کارد را می‌گیرد و پا دست دیگر گلوئی فرزندش را. همین که این دو تسلیم امر خدا شد نشان دادند و مشخص شد به دستور خدا اعتماد دارند هر چند فلسفه و توجیهی برای این دستور نمی‌فهمند، دستور رسید کافی است.

خدا هم که واقعاً نمی‌خواست ابراهیم فرزندش را بکشد، چون خاصیت و فایده‌ای نداشت که پدری به دست خودش پسرش را بکشد. بلکه قربانی کردن انسان‌ها سنتی بود که ابراهیم باید آن را ملغی می‌کرد.

بعد از خدا دستور رسید: انسان را قربانی کردن برای همیشه ملغی است. به‌جای آن یک گوسفند را قربانی کن که حیوانی است که خدا او را برای اینکه گوشتش مورد استفاده قرار بگیرد خلق کرده، گوشتش را به فقرا و افراد دیگر صدقه بده. از آن وقت این سنت قربانی کردن گوسفند معمول شد.

شهید مرتضی مطهری در کتاب «حج خود» به فلسفه ذبح ناتمام اسماعیل توسط ابراهیم (ع) پرداخته است. به گزارش خبرنگار تاریخ و اندیشه ایرنا، شهید مطهری می‌نویسد: ابراهیم از جانش مضایقه نکرد. او را در آتش‌ها انداختند اهمیت نداد. او آماده بود تا در آتش کباب شود. ابراهیم از مالش هم گذشت. هر چه داشت همه را گذاشت و از سرزمین اصلی خود مهاجرت کرد. از همه این‌ها بالاتر این که از فرزندش در راه خدا گذشت. مسئله فداکردن فرزند به دو شکل می‌تواند باشد. ای‌بسا انسان‌هایی که حاضرند جان خودشان را بدهند ولی حاضر نیستند که زنده بمانند و جوان عزیزشان کشته شود. اما در کار این قهرمان توحید نکته جالب‌توجهی وجود دارد که قرآن نقل کرده است.

ببینید یک‌وقت به انسان دستوری می‌دهند که فلسفه آن روشن است. اسلام هم ما را تشویق می‌کند که به فلسفه احکام پی ببریم. یعنی اگر فلسفه‌های احکام را بفهمیم اعتقاد ما به اسلام بیشتر می‌شود.

این را مخصوصاً به جوانان عرض می‌کنم که از نظر مقام عبودیت با اینکه انسان خوب است کوشش کند فلسفه‌های احکام را بفهمد اما یک‌وقت این در فکر آدم نیاید که من هر دستوری را که در فلسفه‌اش را بفهمم به کار می‌بندم اما اگر فلسفه‌اش را نفهمم به کار نمی‌بندم. این معنایش این است که به اسلام اعتماد کامل ندارم، به حرف خدا و قرآن اعتماد ندارم.

ما باید این جور باشیم که هر چه اسلام گفت بگوییم عمل می‌کنیم و عمل کنیم. ولی برای اینکه معرفت زیاد شود می‌خواهم فلسفه‌اش

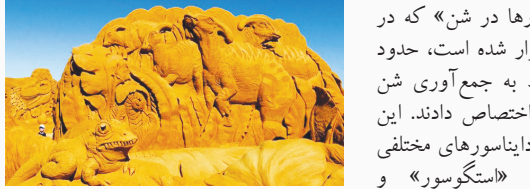
رد پای ابراهیم در مکه

در ۱۳ متری کعبه، محفظه‌ای شیشه‌ای قرار دارد که ردپای ابراهیم خلیل‌الله در آن نگهداری می‌شود، این محل را «مقام ابراهیم» می‌نامند.

به گزارش ایبنا، مقام ابراهیم به باور مسلمانان، نماد سختی‌ها و فداکاری حضرت ابراهیم (ع) و حضرت اسماعیل (ع) به‌ویژه در زمان ساخت کعبه است. بنابراین، هنگامی که مسلمانان به حج یا عمره می‌روند، به مقام ابراهیم با خواندن نماز، ادای احترام می‌کنند. این محل در ۱۳ متری کعبه قرار دارد. درباره سنگی که اثر یک جفت پای روی آن نقش بسته شده، روایت کرده‌اند حضرت ابراهیم (ع) هنگام ساختن کعبه در مکه، روی آن ایستاده است. درباره این سنگ گفته شده که طول و عرض آن حدود ۴۰ سانتی‌متر و ارتفاع آن تا ۲۰ سانتی‌متر می‌رسد، اما عمق هر دو رد پا به ترتیب ۹ و ۱۰ سانتی‌متر است. فرورفتگی یکی از رد پاها بیشتر از دیگری است و اثر انگشتان در هر دو رد پا مشخص نیست. سنگی که ردپاها در آن نقش بسته، یک‌بار در حکومت عمر جابه‌جا شده و بعدها به محل کنونی برگشته است، جایی که گفته شده است حضرت ابراهیم (ع) پس از ساخت کعبه آنجا نماز خوانده است. سنگ قبلا در ضلع شرقی کعبه قرار داشت.

تصاویری از دایناسورهای شنی در «ساحل ژوراسیک»

مدیر جشنواره «دایناسورها در شن» که در شهر «میدل‌کرک» برگزار شده است، حدود ۱۰ نفر ۱۰ روز را فقط به جمع‌آوری شن و متراکم کردن آن‌ها اختصاص دادند. این توده‌های شنی سپس به دایناسورهای مختلفی همچون «ولاسیرپتر»، «استگوسور» و «تیرانوسوروس رگس» تبدیل شده‌اند. هنرمندانی از ۳۰ کشور جهان برای برگزاری این جشنواره در بلژیک حضور پیدا کردند.

«عید قربان» در میان اقوام ایرانی چگونه است؟

«قربان» از معروف‌ترین اعیاد اسلامی است که میان شیعیان و اهل تسنن مشترکاً و با اندک تفاوتی برگزار می‌شود. رسم ذبح گوسفند یا شتر در این میان، معروف‌ترین حرکت مشترک میان مسلمانان اغلب نقاط دنیاست.

به گزارش ایبنا، «ذی‌حجه» از پُرمناسبت‌ترین ماه‌های قمری است و فرهنگ ایرانی، به‌دلیل درهم‌تنیدگی با آموزه‌های اسلامی، این اعیاد و مناسبت‌ها را در خود بومی‌سازی می‌کند. آیین حج، روز عرفه، عید قربان و عید غدیر از مناسبت‌های شناخته‌شده ذی‌حجه هستند. در زبان عربی، «عید قربان»، «عید اضحی» نام دارد که ریشه لغوی آن از «ضحی» به معنی «پیش از ظهر»، یا از «ضحی» به‌معنی «قربانی» مشتق شده است.

رسم عید قربان در برخی از قومیت‌های ایرانی چطور برگزار می‌شود؟

مردم ایران در گذشته رسم داشتند روز دهم ماه ذی‌حجه گوسفند یا شتری را برای قربانی کردن انتخاب کنند و چشم‌های قربانی را شرمه بکشند و به پیشانی‌اش آینه بیاویزند. همچنین به گردن و گوش‌هایش دستمال ابریشمی رنگارنگ ببندند و در مراسمی، او را به قربانگاه ببرند و پس از خواندن آب و خواندن دعای قربانی، ذبحش کنند. سپس گوشت ذبیحه بین همسایگان تقسیم می‌شود. البته این رسم در گذشته پابرجا بود و امروز بدون تشریفات برگزار می‌شود.

جشن عید قربان در میان ترکمنان چگونه است؟

ترکمنان جشن عید قربان را «قربان بایرام» می‌نامند. آن‌ها از سه روز مانده به عید، تدارک روز عید را می‌بینند. روز اول را «گرگون» یا «خانه‌تکانی» می‌گویند و به نظافت می‌پردازند. روز دوم را «قوفن» می‌نامند و در آن روز شیرینی می‌پزند. شب قبل از عید نیز خانه‌های خود را می‌رویند، حمام مخصوص می‌گیرند که به آن «قربان شورا» می‌گویند، آرایش می‌کنند، بهترین جامه خود را می‌پوشند و شیرینی‌های گوناگون فراهم می‌کنند و چشم‌به‌راه مهمان می‌ریزد.

«مامان»، شاهکاری در قامت عنکبوت عظیم‌الجثه!

مجسمه بزرگ «مامان»، همچون موجودی که گویی از یک رویا فرار کرده یا تجسم عظیم‌الجثه از یک وحشت دوران کودکی، در همان نگاه اول به واسطه ظاهر و حسی که القاء می‌کند، تماشاگر را تحت تأثیر قرار می‌دهد. «مامان» را می‌توان یکی از جاه‌طلبانه‌ترین آثار «لوتیز بورژوا» محسوب کرد. به گزارش ایبنا، «مامان» یکی از به یادماندنی‌ترین مجسمه‌هایی است که تاکنون خلق شده است. این مجسمه در ابعاد عظیمی ساخته شده و فقط در فضای باز و یا بناهای صنعتی قابل نمایش است. این عنکبوت خیره‌کننده، با هشت پای بلند و لاغر بر روی زمین استوار است و به همین دلیل بازدیدکنندگان می‌توانند

شهروند عکاس

عکس‌های حرفه‌ای خود را با کیفیت مطلوب به آدرس ایمیل روزنامه طلوع

toloudaily@gmail.com ارسال

کنید تا در روزنامه درج گردد

عکس روز:

عید قربان به روایت تالیپوی از فرشچیان